

MISJONITEATED

Nr. 3

14. märts 1935

XIV aasta

Usk ja võimalus

Ristiuse algataja on siindinud suuremal kriis-ajal, kasvatatud üles waeste wanemate poolt ja elanud suurimas waesuses. Ristiuse on on alataja näinud waesust. Kristlased on pidanud kõik maha jätma, ja kuna nad on olnud siin maailmas wõõrad ja rändajad, seepärast ei ole ükski õige kristlane kohkunud raskest ega muutunud nõrgaks oma usus. Armjad õed-wennad, lugege Ebraa 11. peatüki ja waadake, mida kõike õiged kristlased on kannatanud, siis teie mõllete jeda vähem oma raskele olukorrale. Meil on veel väga hästi wõrreldes sellega, mis esimised kristlased on üle elanud. Pan-ge tähele, jeda nad on kannatanud Issanda nime pärast ja nad ei ole omast elust hoolinud ja on olnud walmis kõik altariile panema ja täna on nad sellest tunnustajad, et Jumal oli neile armjam kui maailma lõbu. Niisuguseid kristlasi on ka nüüd maailmas. Meie oleme juba kaua rääkinud raskest aegadest ja pühakiri on täis niisuguseid hoia-tusi, et raske aeg tuleb ja me peame olema walmis neile vastu minema. Praegu on raskest, kuid jeda on wähe, jee ei ole veel midagi. Raskused on veel ees ja suur läbikatsumine ei ole veel tulnud.

Kuidas peame meie olema läbikatsumise ajal? Kas nurijema, kaebama, mitte rahul olema, Iss-сандale ustawusetaks muutuma, kahtlema, kõhkle-ma, wabandama, ükskõiksaks, külmaks või leigeis muutuma? Ei! Õed-wennad, tuleb finni pidada pal-west ja usust. Urge wäijige, waid warustage end töö-ga ja wõidelge head usuwõitlusest. Ew. 6, 14. 15.

Warsti tuleb suurnädal ja igal on oma oja te-ha. Ewangeeliumitöö ootab ja meie ei wõi tõn-buda tagasi ja öelda: Nüüd ei saa me Jumala tööd nii hästi teha kui warematel aegadel, sest praegu on waene aeg. Ei, õed-wennad, niisugustel mõte-

tel ei peaks olema meie siidames ruumi, me peame sel aastal enam tegema ja kõiki õde-wendi sellele tööle kutsuma. Sest just rasketel aegadel peetakse lugu jõbrast, seepärast olgem Jumala jõbrad ega lastem tema tööl kannatada. Paremini kannatame meie, aga mitte Jumala töö. Just nüüd, kui oha-takse ja ägatakse, peame usus Jumalale waatama, et saada temast jõudu.

Ma pööran unte liikmete poole, kel ei ole veel olnud võimalust suurnädala-tööst oja wõtta. Arm-jad õed-wennad, Jumal on teid walinud oma riiki rajama ja Jumala tundmist wiima kõigile in-mestele, seepärast wõtke ka teie agaralt oja sellest tööst ja omandage õnnistust, mida ta tahab anda.

Saaks Jumala au ka sel aastal kõrgeks tõstetud!

L. L. B.

*

Midagi ei ole meie töös wajakikum kui Juma-laga osajaamise praktilised tagajärjed. Me peame näitama oma igapäewase eluga, et meil on rahu ja hingus õnnistegijas. Tema rahu, mis ajub jüda-mes, peegeldub näost. See annab häälele weenwa wäe. Ühendus Jumalaga õilistab ijeloomu ja elu. Inimesed tunnawad, nagu esimeste jüingrite juures, et oleme olnud Jeesusega. See annab tööliiselle wäe, mida miski muu ei wõi anda. Ta ei pea lubama, et jee wägi peaks kaduma.

Me peame elama kahefordjet elu — järelemõt-lemises ja tegewuses, waiisjes palwes ja töisjes töös. Tugewus, mille saame osajaamises Jumalaga, ühen-duses kõisite üritustega wainuu kaswatamiseks jä-relemõtlemisele ja hoolisjele, walmistab meid iga-päewastele kohustustele ja hoiaab wainuu rahus kõi-gis olukordades, ükskõik kui rasked nad ka oleksid.

G. G. White.

Vana ja uus „mina“

Boomulikul inimesel on kaasa süündinud nägematu „mina“, mis temale valmistab elus mitmel viisil palju meelehärma. Selles „minas“ peitub saladuslik jõud, mis orjastab tahtmatult inimese, rakendab ta oma tööle ja painutab teda nii kuidas tahab. Seda wana „mina“ kutsutakse liignimega „Wanaks Madamaks“, kelle wanaija või alg-sünnitaja on kurat.

Sündimisest jurmani teeb saatan selle „mina“ läbi inimeses kurba nalja, mida asjaomane ise ei taipagi. Sageli jääb inimene teistele selle läbi pilkaks ja naeruks.

Maailmasõja keerises oli mul juhus näha koomilist sündmust. Raudteejaama esisel jalutas ohwitser. Tema kõnnakust paistis välja iseteadvus, uhkus ja upsakus. Oma käjutamises oli ta sõdurite vastu ebawiisakas. Ta äratas kõikide tähelepanu. Mitte ta kõnnak ega ta läikiv mõõk, mida ta järel vedas kärijawal rattal, waid selleks oli hoopis teine põhjus. Keegi oli finnitamud tema toreda sineli jappa rippuma lehma saba, mida ta ühes mõõgaga mööda maad järele lohistas ja mis nägi välja waga weider tema kõrgil kõnnakul.

Sarnaselt riputab saatan ka inimesele selle wana „mina“ sinna, kus see teda teeb naeruwääriliseks teistele, kuid enesest ta mõtleb palju. Elus esineb see wana „mina“ mitmes näidendis elu-teatri näitelawal.

Mat. 23. ptk. Jeesus toob ette mõne jarnase näite. Salm 5 loeme: „Aga kõik oma teod teewad nemad, et neid inimestest peab nähtama; sest nemad teewad laiad oma mälestuse märgid, ja teewad oma riiete palistused suured.“ Need mälestusmärgid olid pergamendi ribadega kirjutatud käsuõpetuse laused, mis palwetamisel seoti otsaesisele ja käwarrele, et sellega esitada suuremat enesetunde pühalikust. See omatehtud wäline pühalikust torfab ka tänagi juurelt filma kus on wana „mina“, olgu see kiriku pingil või kantslis. Need, kes esinewad liig pühadena ja wagadena, ei ole kunagi head ega otsekohejed inimesed. Wana „mina“ on peitu pugenuid omaõetud wagadusmantli alla.

„Nad armastawad ülemat otja lauas wõõruspidudel ja esimest pinki koguduse kodades.“ (S. 6.) Ektime, kui mõtleme, et nii oli lugu ainult tolleaegsete warifeeridega ja kirjatundjatega. Tänapäewgi esineb sama. Tuleb ainult panna tähele kuidas wana „mina“ otsib endale „ülemat kohta“ ja „esimest pinki“. Need esimesed pingid wõiksid ka tänagi palju kõnelda. Nende all ei mõelda mitte meie palwelates või kirikutes asuwaid esimesi pinke, kus sageli wamad hallpead istuwad, et paremini kuulata jutlust.

Ei, need ülemad kohad on suurema tähendusega. Need olid teatud aukohad. Muahue inimene ei mõista muud austada kui wana „mina“. Ta ei küsi, kas mõni teine isik, wõibolla temast wanem ehk tähtsam, kohta saab või mitte. Wiisakustunnat tal ei ole. Eriti paistab see mõnikord filma pildistamisel. Mit mõnigi mälestus, olgu see pildis ehk elus, jutustab meile palju „esimesest pingist“. Jeesuse nõuanne on: „Ära siis istu mitte ülema paika.“

Word astus Jeesuse juure Sebedeuse poegade ema kahe pojaga, kumardades ta palus temalt midagi. „Mis sa tahad?“ küsis Jeesus. „Käsi needjannaksed minu kaks poega istuda, teine sinu paremale ja teine sinu pahemale käele sinu kuningriigis,“ oli ema waga soow. Kas need aruanded on oma tähtsuse kaotanud? Kas ei leidu meie juures rohkem jarnaseid, kes omi lapsi niisama püüawad ülistada ja teiste ette seada? Teistele kümnele jüngrile paistis see waga ebawiisakas ja „nende meel jai pahaks nende kahe wenna peale.“

„Aga Jeesus kutsus neid enese juure ja ütles: Teie teate, et paganate ülemad walitsewad nende üle, ja suured wõtawad wõimust nende peale. Aga teie sead ei pea see nõnda mitte olma; waid kes iial tahab teie seast suureks saada, see olgu teie teener. Ja kes iial teie seast kõige ülem tahab olla, see olgu teie julane.“ Mat. 20, 20—27.

Nõnda tegi ka Jeesus. Kuidas on aga tänapäew meiega? Seda kirjakohta me loeme küll tihti, aga kas me selle järele ka teeme?

„Aga teie ei pea endid mitte lastma rabbiks hüüda, sest üks on teie õpetaja, Kristus; aga teie kõik olete wennaksed.“ Wana „mina“ kuuleks meeldi mitmesuguseid aunimesid, olgu see kas õpetaja, pastori, doktori või profesjori nimi. Sumalaist antud aunimi „wend“ hakkab ikka enam ja enam jääma tahaplaanile. Ka pühade teretuswiis — püha suuandmine — on saanud „wõõraks asjaks“.

„Püha suuandmist, millest Jeesuse Kristuse ewangeeliumis räägitakse apostel Pauluse poolt, peaks alati ära tuntama õiges mõttes. See on üks püha suuandmine. Seda peaks wõetama ühenduse tähena kriptilikkude sõprade keskel, kui nad lahkuwad, ehk nädalate või kuude järele pärast lahusolekut jälle kohtawad. 1. Tessal. 5, 26. ütleb Paulus: „Teretage kõiki wendi püha suuandmisega.“ Samas peatükis ütleb ta: „Hoidke selle eest, mis näitab kuri olewat.“ See ei saa wälja paista mingi kurja asjana, kui püha suuandmine on õigel ajal ja õiges kohas.“ „Kogemused ja nägemised, lk. 95.

Sellest õpime, et niisugune püha komme

ei fänni „teretamiseks turude peal“, ega ka igapäevaseks teremusiisiks, nii kui mõned seda teevad. Kuid see ei tohi ka mitte jääda „mööraks asjaks“.

Wana „mina“ on ka heategewas töös ja waeste eest hoolitsemises tubli mees. Ta annetab ise ja korjab teistelt. Otsib üles waesed ja jagab wälja kannatajatele. Kuid ühte pane tähele: „Ta lasseb enese ees koguduse kodades ja uulitsatel pajunat ajada,“ et „teda“ peaks austatama. Nõnda piüiab teha tänapäewane maailm. Ühe käega annab waesele palu-kefe, aga teise käega süütab põlema hiigla wilja-ta-gawarad.

„Tõesti, mina ütlen teile: neil on oma pall käes,“ ütleb Kristus (Matt. 6, 1—2).

Kord oodati lugupeetud kuulutajat uskliku perekonda. Ettevalmistus oli suur. Söögid ja mugawad toad ootasid. Kuid halwa ilma tõttu wiibis kuulutaja.

Korruga ilmus wiletjas riietuses wanake ning palus öömaja. Pereema ei nõustunud, kuid pereisa heal soowil lubati wanakesel ööbida kõõgi pörandal. Hommikul läksid jeltis kõik palwemajja, kus selgus, et sama wanakene, keda nad ta wiletja riietuse tõttu pidasid kerjuseks, oligi see oodatud kuulutaja.

Wana „mina“ on ka suur kirjaniik. Ta kirjutab iseenehelt, teistest, maast ja taewast. Sukirjanduses, teaduslikes teostes, luules ja üldse igas wärsis leiame tema jälgi. Suurfugune on ta stiil, jügawmõtteline selle siju ja kõigest wõib ainult ühte mõista, et ta selle wana „falameeste teose“ — Piibli — oma „mina“ warju jätab. Kuid tegelikult on ta kirjatöö paljas sõnakõiks.

Wana „mina“ otsib kõiges oma au ja tema kui „ajakohase“ kristlase motto on: Mina ja Kristus.

Oh mind wiletjat inimest! Kes päästaks mind sellest uhkest, iseteadwast, ainuwalitsejast, auahnest ja isetargast wanast „minast!“ See on nii mõnegi kristlase ohe. Looduseeadus on: Wana peab surema ja uuele maad andma.

Uus „mina“.

Tema esinemine on wastand eelmisele. „Kui keegi Kristuse sees on, siis on ta uus loom; wanad asjad on mööda läinud, waata, kõik on uueks saanud“. See wana ja uue wahetus ei ole ühe päewa töö. Üks peab wähenema, teine peab kasvama. Uue „mina“ esinemistunnused on: Enesealahindamine; „ei ole wäärt.“ Kõigeülem patuste seas, kes on saanud armu. Numal, kes teab ainult ristilöödud Kristusest. Elab, aga mitte tema, waid Kristus temas. Ehitab, aga mitte ennast, waid oma Snnistegijat. Ehitab, aga mitte ennast, waid on kui samipõtt, milles kasvab Saaroni roos, kes on õige ehe ja kellele tuleb kõik au. Armastab — kuid mitte esmalt iseennast, waid Jumalat ja siis ligimest kui iseennast. Ei häbene. Esiueb puusepana, karjajena ja kõige alama teenrina. Saab filma-imeks maailmale; jõe Kristuses, nõder, autu, kannatab nälga ja janu. Näeb waewa tööd tehes oma kätega. Kui sõimatakse, siis õnnistab; kui kiustatakse, siis kannatab; kui teotatakse, siis palub. On maailmale pühkimeks ning roistuks. Kuid siiski õnnelik lootuses. Tõhane, kelle häält „ei ole wäljas kuulda.“ Selde, kes ka „teise kuue ära annab“. Mändlik, kes õpib teistelt. Mupakkik, kes oma koha annab teisele ja ennast esikohalt tagasi tõmbab. Walimisel wõtab halwema omale ja jätab parema teisele. Ei krda oma autori-deedi langust, kui ta jeltis alamaga. Ei pea ühest enam lugu kui teisest. Mõistab olla kunigate, profesforite, karjaste ja kerjuste, haritute ja „jõletate“ sõber ning saab kõigile kõigeks — sulajeks, et neid päästa.

Tema õilis motto on: Kõik au Kristusele! Sar-nake „minaga“ oleks rööm jeltis elada. Millal walmib meis niisugune „mina“, kes peab olema sarnane sellele, keda me ootame! Annaks Jumal oma rahwale walgustatud filmad, „tarkuse ja ilmutamise waimu“ meie oma „mina“ tundmiseks.

S. Niffar.

Sinu käes on kõik suureks teha

Siin on kuningas Daaweti wiimjed sõnad ehk wiimne jutlus, mis ta ütles rahwale kuningriigi üleandmisel oma poja Saalomonile enne oma surma. Saalomoni õlgadele pandi suur ja wastutusrikas töö, ta pidi üles ehitama Jumala templi. 1. Mja 29, 1. 12.

Meile kui adventrahwale on pandud samuti suur koorem ja wastutus; me peame ehitama Jumalale templi elawast kiwidest. Kes meist siis ei wajaiks jumaliku wäge, mis teeb suureks ja wägewaks. Me tahame kõik olla tugewad, eriti nii kuidas seda tundis ja wäljendas Daawet: „Sest

mina walgustad mu lampi; Jehoowa Jumal paneb mu pimeduse paistma. Sest sinuga murran ma wäehulgad maha ja oma Jumalaga kargan ma üle müüri.“ Saul 18, 29. 30.

Meie süda on kui tuldpurskaw mägi, mis seesmiselt käärib ja leegitseb ja on iga hetk walmis paiskama oma siju wastu taewast wõimja latwi-nina. Meie, inimesed, soowime saata korda suuri ja kangelaslikke tegusid, et siis lõigata loorbereid. Sa ometi paljud peawad seisma oma purunenud soowide ja mõtete waremeil.

See wiga peitub selles, et me murrame liig

palju pead juurte asjade kallal, aga elu pifiasjad jätame hoopis nende warju wõi hülgame need. Aga just pifiasjadest koosneb elu juurus ja wäärus. Mõni näide selleks Piibakirjast.

Kuidas võib Issand inimesed teha juureks?

Loeme Mat. 26, 13: „Tõesti ma ütlen teile, kus iial seda armuõpetust kuulutatakse kõiges maailmas, seal peab ka räägitama tema mälestuseks, mis jeesinane on teinud.“ Kellest tõi Kristus jäärase aulise tunnistuse, kas mõnest rahwuslikust kangelasest wõi mõnest juudi rabbiist? Meed sõnad Kristus väljendas lihtsa naisterahwa kohta. Mis tegi selle nõrga ja põlatud naise juureks ja õiljaks, et tema nimi on kantud Piiblisie, ja kas-atakse temast rääkida kõikjal?

Ainult wäike teenimine tema poolt, mis pealegi häiris jüingrite siidant kadeduse ja meelepaha-ga. Kristus ütles: „Mis teie iial teete kellelegi, jeda teete mulle.“

Lapseline meel ja armastus on see, mis on wõimas tooma kõige juurema ohwri. Seda ootab Issand meilt. Kes samuti arvestab kui jüingrid, see ei tea veel üldse, mis tähendab armastus. Armastusele ei ole miski liigne ja raske, armastusest ei saa ületöötada. Armastus peab tegutsema nii kuidas ta on jeesmiiselt sunnitud. Ta ei näe paremale ega wajemale, waid ainult jeda, jeda armastatakse.

Armas kaasmõtteleja, on jünul lugupidamine Jeesuse wastu, tahad ja ka olla juur ja tugev?

Teise jäärase läbielu loeme 1. Moj. 24, 60: „Ka nad õnnistasid Rebekat ja ütlesid temale: „Meie õde, saagu ja kümme tuhat korda tuhandeks ja ju jugu päriku nende wärawad, kes teda wiikawad.“

Kuidas jai Rebeka jelle töotuse osaliseks. Jällegi lihtsa armastusteenistuse läbi, mis ka meile wõimalik. Lugege jalmid 12—14, 19—31. Wõib-olla on olnud meie elus kümmed jäärajad juhtumid, kus teised on pannud meie elu proowile Issanda ees, kuid me oleme olnud endaga nii tegevuses, et pole jäänud aega teiste jaoks, oleme waid kärjitus meeles midagi teinud, et jaada lahti. Ja nii võib-olla me istume karkise kina juures ning kaebame olufordade, raskuste ja pettumuste üle,

kuna samal ajal me oleksime wõinud olla juured usufangelased.

Beel mõningaid põhjust, miks Jumal ei saa meid teha juureks, wõi miks me oleme wäikejed.

Sooplew siida. Laawet kirjutab sellest: „Seis jina päästad wiletsat rahwast ja alandad juureliji filmi.“ Laul 18, 28.

Maine au ja uhkus on see, mis teeb wäikejeks ja jurnab paremad ja ilusamad woorused. On inimesed, kes tunnewad, et nad on ainjad õiged ja targad ega waja enam teiste õpetust. Kristus ütles neile: „Et teie ütlete end targad ja patuta olemat, siis olete teie pimedad ja patt jääb teisse.“

Salakawal siida. Joh. 12, 4—6 kirjeldab Juudase seijuforda. Kui tihti kordub tänapäewgi Juuda waade. Kui tihti me oleme walmis kohut mõistma, alates juhtivatest isikutest kuni wähe-ma liikmeni, asjade üle, mis üldse ei puutu meisse ja milles me pole wastutawad. Me näeme waewa, jookseme koguduses jia-sinna, otjime üles õed-wennad ja püüame neile pähe rääkida oma mõt-teid. Mõnigi asi ja sõna võib olla meie waates õige ja praktiline, ja ometi võib jeeista jelle taga jaatan, kes meid kihutab üles, et me ajame ter-we koguduse käärima nagu Juudaski puhus üles teisi jüingreid.

Mis läks Juudal korda waejed, millal tundis see ahne muret nende pärast ja hoolitjes ligimeje eest! Juudas oli see waene, kes müüis mõne jendi eest oma usu ja õnnistegija. Ta jai wiimaks oma palga. Kas ei juhtu jeejama meiegi elus? Selle ajemel, et wõtta kätte Piibel ja külastada perekondi, otjida kadunud ja neile rääkida Jeesuse armastusest, raiskame oma kallist aega. See ei too meile mingit õnnistust, matab waid meie hinge kinni, kusjuures waimulik elu tardub ja jureb.

Müüis kui tahame juurt korda jaata, wõi wä-hemalt midagi teha, siis peame olema ustawad ja rahul ega põlgama waewa ja tööd. „Sinu käes on kõik juureks teha ja kinnitada.“ Kui me elame ja wõitleme tõe eest, siis meie nimi on kuulus juba jün maa peal ja kord ehil meie nimi eluraamatu lehekülgi.

W. Kärmas.

Kümnise hingamispäew on 16. märtsil.

Sel päeval korraldagem vastawasisulised piibliuurimised ja uuenda-gem oma ustavuse tōotus Issandale! Uurimiseks leiateg ainet käes-olewa „Misjoniteadete“ artiklites: „Milleks maksta kümnist“ ja „Kümnis Issandale“, samuti varemilmunud traktaadis „Kümnis“.

KÜMNIS ISSANDALE

„Kui kõik, kes tõde tunnivad, täidaksid Jumala nõuded kümnisemaaksmises, mis Jumal on määranud endale, siis oleks warakambriks külluses wahendeid juure lunastustöö tegemiseks inimeste keskel.“ — E. G. White, Tunnistused III, lk. 395.

„Kui kõik oleksid ustawad kümnisemaaksmises ja annaksid Issandale temale kuuluwa osa oma sissetulekust, siis oleks wahendeid Jumala töö jaoks. Kuid ei peeta silmas ega täideta Jumala käsku. Sellest on tekkinud rõhum puudus.“ — Tunnist. VI, lk. 385.

Kümnise põhimõte.

Kümnise põhimõte on lahutamatu seotud loomistööga ja lunastustööga. Magu hea- ja kurjatundmise puu nii on ka kümnis Jumala sissetulek, millega inimesed saavad läbi katjutud, kas nad tunnistawad Jumalat maailma õiguslikuks omanikuks või mitte. Kümnis on ka hingamispäewale teatawal määral jarnane. „Kümnis sissetulekust kui ka hingamispäew on püha, Jumal on nad määranud enesele. Ta tahab teha oma töö maa peal wahenditega, mis ta on usaldanud inimeste kätte.“ — Tunnist. III, lk. 395.

Seites pilgu lunastustöösse näeme selgesti, et kümnis on sellega otsestest seotud.

„Kümnise ja ohwri toomine Jumalale tähendab tema nõuete tunnistamist, mis temal kui loojal on meie vastu. Sellega tunnustatakse ka nõudeid, mis temal kui lunastajal on meie vastu. See nõue on juurim kõigist, jellesse kuuluvad kõik teised nõuded.“ — Tunnist. VI, lk. 479.

Melkiseedekile, Saalemi kuningas ja preester, kümnist makses Abraham tunnustas Jumala nõudeid, mis on ühenduses Kristuse poolt lunastusega. (1. Moos: 14, 18—20.) Melkiseedek preesterkuningana oli ettetäendus ülemast preestrist ja kuningast Kristusest.

Kristus ja tema töö.

Uns Testament seab kümnise Kristuse kui kuningana ja preestri teenimisega, armuõpetuse kuulutamise ja mida taewasest pühast paigast nähakse ja toetatakse. „Kes me ruttame ettepanud lootust kätte saama . . ., mis läheb wahetki taha seespidise paiga sisse, kuhu kui eeljooksja meie eest on sisse läinud, Jeesus, kes Melkiseedeki wiisi järele on ülemaks preestriks saanud igawesti.“ (Ebr. 6, 18—20)

Seemi lapsed, kes said preestriamet, wõtsid käsu järele kümnise oma wendadelt. Need kõik on olnud Abrahami järeltulijad. „Aga see (Melkiseedek), kelle sugu nende jekka ei arwata, see on Abrahami käest kümnise wõtnud, ja teda õnnistanud, kel töötused olid.“ (Ebr. 7, 5. 6.) Niisiis, Melkiseedek, kuningas Saalemit, kõigekõrgema Jumala preester

oli ettetäendus jekka, kes oli ülemam kui lihalik Iisrael. Salwem (Abraham) õnnistati ülema (Melkiseedeki) poolt. (Er. 7, 7.) Surelikud leewitid wõtsid kümnise, aga Melkiseedekist öeldakse, et ta elab. (Ebr. 7, 8.) Teiste sõnadega öelda, see, kellele Melkiseedek oli ettetäendus, omab suurema õiguse kümnise saamiseks, sest temast tuleb ju õnnistus. Seda õigust tunnustasid ka leewitid, sest ka nemad maksid kümnist. (Ebr. 7, 9. 10.)

Seega kümnisepõhimõte on niisama wana kui lunastusplaan; see ei ole mitte üles wõetud alles Abrahami või leewitide poolt. Niikaua kui piisib preestriamet Melkiseedeki wiisi järele, niikaua piisib ka Jumala nõue sissetuleku kümnise kohta. Niikaua kui Kristus kui preesterkuningas edendab lunastustööd inimeste keskel, niikaua maksab ka kümnise põhimõte, millega ta teeb oma tööd.

Oma õpetuses Jeesus toonitas ustawust kümnisemaaksmises: „Säda teile! teie kirjatundjad ja wariserid, teie jalalikud, et teie kümnist maksate mündist ja tillist ja kõõnnist, ja mis rassem on käsuõpetuses, kohtu ja halastuse ja usu jätate maha! Seda peab tegema ja teist ei pea mitte maha jätma.“ (Mat. 23, 23.) Ta toonitab selgesti: seda teist ei pea mitte maha jätma. Jumala plaan armuõpetuse kuulutamiseks ei ole muudetud.

„Plaan ja ettevalmistus Jumala töe lewitamiseks ei ole jätud juhuse hoole. Kümnis on Issanda oma. Seda tuleb makssta seadusepärast ja täpselt tema warakambriks.“ — E. G. White, „Signs“ 13. jaan. 1890.

Ustawnje õnnistus.

„Looge kõik kümnis waranduse kotta, et toidust wõiks mu kajas olla, ja katjuge jekka läbi minu peale, üttele wägede Jehoowa, kas ma ei wõta teile taewa luulksid lahti teha ja õnnistust teie kätte wälja puistata seni kui liiak saab . . . Ja kõik rahwas wõtawad teid õndsaks kiita.“ (Mal. 3, 10. 12.)

Õnnistus on jekkel kogudusel, kes on ustaw kümnises ja muus töötoetuses. „Need kogudused, kes on ustawad Jumala töö toetuses, olgu põhimõtte-likes või wabatahtlikes kohustustis, kaswawad waimulikud elus. Õige ohwrimeelne ilmutab huwi järele kätjajais oma meistri vastu.“ — Tunnist. III, lk. 405.

Misjonitöös on korduwad tunnistused Issanda õnnistustest kogudusel, kes on ustaw kümnises. Siljuti üks misjoniselts lahkus oma tööpiirkonnast Hiinas. Lahkumisel ütles jekka misjoni juhataja meie misjonäridele: „Teie olete kogudus, kes peab ristiusu lewitama Hiinas, sest teil on õnnistus kümnisest.“

„Sgailks peats tooma kümniise ja ohvriannid Jumala warakambriisse rohkesti ja heameelega, sest sellest on õnnistus. Sellest ei ole kasu, et seda tagasi hoitakse, mis on Issanda oma. — E. G. White, U. S. 159., lk. 99.

„Waesed ja rikkad, noored ja wanad, kõik kes midagi teenivad, peatsid andma selle aja Issandale, mida ta nõuab.“ — Lunnist. V, lk. 382.

Kolm tunnistust.

1. Nelikümmend aastat õnnistust. „Ma olen praegu wana kuuskümmend aastat ja olen enam kui nelikümmend aastat maksnud kümniist. Kui ma waatan tagasi oma möödunud elule ja loen üles kõik õnnistused, siis täitub mu jüda tänu ja armastusega Jumala wastu kõige tema helduse eest.

Ma olen jaanud palju õnnistusi, kuid üht tahan siin eriti esile tõsta. Saba aastaid tagasi minu isa andis mulle kaheteistkümnest broschüürift koosnewa raamatu. Ajajoosul see raamat jäi unustusse. Meie kolijime uude korterisse ja sel puhul öde leidis selle raamatu ja andis minu kätte. Müüd ilmes, et see raamat on väga wäärtuslik ja ma müüsin selle 2500 krooni eest.

Ma olen weendunud, et Jumal hoidis mulle selle raamatu alles, et tema töötus läheks täide: ta õnistab neid, kes maksawad kümniise ja elawad tema käsu järele.“ — F. L.

2. Jumal oli ustaw oma töötuses. „Ma lugefin Ford ühe raamatuse, mis käsitas põhimõtet, et sissetulekust kümniis tuleb tagasi maksta Jumalale kui andjale. Põhimõte näis mulle õige ja arusaadaw. Üheksa kümnendikku endale ja üks kümnendik Issandale tänulikuse meeles selle eest, mis ta on mulle teinud.

Uga minu palk ei olnud kuigi suur. Ma sain ainult 20 krooni nädalas. Kümniise maha arwates jäi mulle ainult 18 krooni nädalas. Peale selle minu ülal pidada olid wanemad, kellele ma pidin järjekindlasti saatma wäikesed summad. Siiski ma maksin kümniise.

Ühe aasta järele ma leidsin, et Issand oli talitanud oma töötuse järele. Mul olid paremad riided, parem forter, head sõbrad ja pealegi ma wõisin saada wanemaile enam raha kui warem.“ M. W.

3. Minu sissetulek juurenes. „Kui ma olin noormees, ma töötasin Issandale maksta kümniise. Mind aeti hingamispäewa pärast kodust ära. Minu elamiswõimalused näisid olevat piiratud ja ma ei teadnud, kuidas ma saan elus läbi. Siiski ma töötasin Issandale, et ma maksan ustawalt kümniise kõigest, mis ta mulle annab. Issand aitas mind üle ootuste ja ma röömustasin Issanda õnnistuse üle.

Siljem kahel juhtumil jäi minu usk haiguse tõttu katkitud. Mul oli tarwis laenata raha, siiski ma maksin iltka alati ustawalt kümniise wähejst sissetulekust. Ma uskusin, et Jumal aitab mind laenatud summad kiiremini tagasi maksta, kui ma ustawalt maksan kümniise. Just nii see oligi. Ma wõisin õige pea ära tasuda.

Sellest haigusest on möödunud palju aastaid ja Issand on suurendanud minu sissetulekuid nii, et ma wõin anda peale kümniise weel suured ohvriannid ewangeeliumi lewitamiseks ja ka waestele. Mulle on antud rikkalikul möödul. Kümniise maksimisest on suur õnnistus.

Waimulikud õnnistused on weel suuremad kui ajalikud. Mul on olnud alati teadmine, et ma teen jeda, mis Jumal tahab. Mu jüda on olnud alati röömus selle üle, et ma olen olnud ofaline hingede päästmise töös. Ei ole paremat ettevõtet, kui see, kuhu oma raha mahutada. See läbielu on aidanud ära wõita enesearmastuse ja on suurendanud usku Jumalasse. Ma wõin kõiki üles kutsuda tähele panema Jumala Sõna kümniise kohta, ja käitma tema Sõna kõigis asjus, sest Jumala teed on alati kõige paremad teed.“ — L. G. C.

Nende tunnistuste juure wõiks lisada weel tuhandeid teisi. Issand ütleb: „Katsuge selle läbi minu peale.“

H. L. Rudy.

Milleks maksta kümniist?

Kümniis on jumalik korraldus, mis on antud Jumalalt selleks, et inimene kümniise maksimisega tunnustaks Jumala omadusõigust terve maailma kui ka ühiku inimese kohta. Saba Eedeni aias Jehoowa keelas söömise teatava puu wiljast. Keelatud wili polnud pahem wõi koguni mürgisem muust wiljast. Keelu tähelepanemise läbi inimene pidi näitama, et ta tunnustab Issandat oma ülalpidajaks ja kõige looduse omanikuks. Inimene ei austanud Jumala omandusõigust; ta wõttis keelatud wilja. Selle tagajärg oli needus ja häda.

Abraham, kui Jumala sõber ja usklikude isa, teadis kümniise korraldusest ja oli selles ustaw. Ebrei 7, 2. Jehoowa kiitis teda selles, et ta on pidanud Jehoowa käsud ja seadused. 1. Moos. 26, 5. Jakob töötas Issandale anda kümniise kõigest. 1. Moos. 28, 20—22. Jumal toonitas Siskraelile, et kümniis on temale püha. 3. Moos. 27, 30. Siskraeli tagasitulekul Noemia teostas koguduse-elus reformi. Ta toonitas õige hingamispäewa pidamist ja kümniisemaksimise wajadust. Noemia 13, 10—12. Jeesus käsits uues seaduses maksta kümniist

ja näitas sealjuures, et niihästi kümniise maksmine kui kõik Jumala teenimine peab siindima armastuse ja usu waimus. Matt. 23, 23. Paulus näitab, et uues seaduses on maksjewa sama korraldus, millele alistus Abraham. Ta maksis kümniise Melkiseedekile. Kristus on preester Melkiseedeki wiisi järel, kellele anname oma kümniise. Kuigi siin anname selle surelikkudele inimestele, siiski wõtab selle tegelikult wastu see, „kellel on tunnistus, et ta elab.“ Ebraea 7, 1—8.

Kellele lähneb kümniis?

Keegi ei pea mõtlema, et kümniis maksatase inimestele. Issand ütleb: „Kümniis on püha Jehoowale.“ Kes maksab — see maksab Issandale; kes ei maks — see warastab selle. Siin on wahelord Rõigewägewamaga. Misjuguise põhjuse me wõime talle esitada oma kohustuse mittetäitmise kohta? Kui kümniis on ära makstud, siis see pole enam ühegi inimese waid Jumala omandus, ja maksjal pole selle kohta õigusi.

Kui Abraham andis Melkiseedikile oma kümniise, siis tegi ta seda teadmisega, et see lähneb Issanda töö jaoks ja tema julastele. Siisraelile Jumal ütles: „Ja waata, Deewi lastele olen ma kõik kümniise annud Siisraelis pärisosaks nende teenistuse eest, et nemad koguduse telgi teenistust wuretsewad.“ 4. Moos. 18, 21. Kümniise ja annetega peeti ülal Jehoowa koda teenistus. Kui rahwas ei olnud ustaw oma kohustustes, siis mõjus see halvawalt Issanda tööle. Neemia ajal kirjeldatakse seda seisukorda järgnewalt: „Siis sain ma teada, et lewitidele oja kätte ei antud, seepärast olid nad ära läinud igakõiks oma põllule, lewitid ja lauljad, kes pidid tegemist tegema. Ja ma riidlesin ülematega ja ütlesin: Mis pärast on Jumala koda maha jäetud? Ja ma kogusin neid kokku ja panin neid nende ameti peale. Ja kõik Juuda rahwas tõid wilja ja wärskke wiina ja õli kümniise warandusekambritesse.“ Neem. 13, 10—12.

Mõni ehk ütleb: see oli wana seaduse ajal nii, kuid nüüd on teisjuguine korraldus armuõpetuse kuulutamises. Kas on Jumala töö nüüd wäiksema tähtsusega kui wanasti? Tunnistused III. anne, lhf. 396 me loeme: „Mõned nimetawad seda juutide kohapealseks käsuks, mis ei olewat Jumalat armastaja siidame jaoks. Kuid tegelikult oli see siis, kui inimesed kaotasid silmiist igawesed huwid ja nende iefas loomus sundis neid hoiduma maksimisest ja kui nad hindasid maisleid warandusi kõrgemalt kui hingeid

Wiimsete päewade Siisraelile on iefegi juuremad nõuded kui wanale Siisraelile. Suur ja tähtis töö peab tehtama wäga lühike aja jooksul. Jumal pole kunagi määranud, et kümniise korraldus peaks olema tähtsujeta tema rahwale; wastupidi, ta on seadnud, et ohwriwaim peab laienema ja jätwenema lõputoos.“

Paulus näitab uues seaduses Jumala põhimõtet, milleks kümniisemaks tarwilit, järgnewalt: „Sest Mooseje käsuraamatustse on kirjutatud: Sina ei pea härja juud kinni siduma, kes pahmast talu. Wuretseb Jumal härgade eest? Kui me teile waimulikke asju külwame, on siis suur asi, et meie lihalikke asju lõikame. Eks teie ei tea, et kes püha tööd teewad, need jõowad pühast ohwrist? Ja kes altari juures alati on, need saawad altari pealt oja. Mõnda on ka Issand seadnud neile, kes armuõpetust kuulutawad, et nad armuõpetusest peawad elama.“ 1. Kor. 9, 9. 11. 13. 14. Keda Jumal walib endale tööriistaks, selle ajaliku elu eest ta ka hoolitseb, sest tööline on oma palga wäärt. Issand tajub oma koguduse korralduse kaudu oma kasast töölistele palga, et nad wõiksid katta tarwisminewad wäljaminekud. Kui Issanda töölijed peawad end andma peatoiduse kimpu, siis kannatab selle all Jumala töö; seda Issand ei taha. Kellelegi ei tohiks kümniise mittemaksmise põhjuseks olla wäide, et maksja ei tea wõi ei ole nõus korraldusega, kuidas raha kasutatakse. Kümniis kuulub Jumalale sellest hetkest, kui ta on antud kümniise nime all. Kui kellelgi on tekinud wale ja kahtluse mõte, mis küll ei tohiks kunagi olla, ja tahetakse saada teateid mingi asja kohta, wõi teha korralduse parandamiseks ettepanekuid, siis peab see siindima koguduse organisatsioon kaudu. Kuigi Seejuse ajal Siisraeli waim ja korraldus oli täiesti jumalawastane, ta toetas siiski kümniise maksmist. Matt. 23, 23.

Adwentitöö on suur töö. Tuhandet töölijed pühendawad terve jõu ja aja sellele. Kuulutuse kandmisega on ühenduses suured kulud. Töö edu wõib hoida alal ainult liikmete heatahtliku kaasabi ja ohwriwaimuse läbi. Kümniise korraldus on üheks jaladuseks, mis wiimne kuulutus on kiirelt lewinnenud.

Needmine ja õnnistus.

Raljudel on wäärwaade kümniise küsimusest; nad waatawad sellele kui raskele koormale. Issandal aga on maksjaga eriline eesmärk: Ta tahab teda õnnistada, talle ohwriwaimusest õpetada ja ta iseloomu kaswatada Kristuse kalli loomuse sarnaseks. Meie ustawusetus on needuseks, ustawus aga õnnistuseks. Malakia raamatus Issand toob ette selle põhimõtte järgmiselt: „Teie olete oma wanemate päewist ära lahkunud minu seadmisest ja teie ei ole neid mitte pidanud. Pöörake minu poole, siis tahan ma teie poole pöörata, ütleb wägede Jehoowa. Ja teie ütlete: Mis asjas peame pöörama? Kas inimene peab Jumalat petma, et teie wõtate mind petta ja ütlete siiski: Mis asjas petame meie sind? Teie petate kümniise ja ülestõitmise ohwriga. Araneedmise läbi olete teie ära neetud, et teie mind petate, kõik rah-

was. Tooge kõik kümnis waranduse kotta, et toidust võiks muhajas olla, et katsege seeläbi minu peale, ütleb Wägede Jehoowa, kas ma ei võta teile taewaluukisid lahti teha ja õnnistust teie kätte wälja puistata seni kui liiaks jääb." Mal. 3, 7—10.

Tunnistused III. anne lhf. 395, loeme järgnevalt: „Kui Sumala rahwas, ükskõik millal maailma ajaloos, on rõõmsalt ja tahtlikult läbi wiinud tema plaani jüstemaatses annetes, siis on nad kogunud, et edu on käinud kaugas kõige nende tööga wastawalt nende sõnakuulmisele Sumala nõuete juhtes. Kui nad tunnustasid Sumala nõudeid ja neid täitsid, austades teda oma warandusega, siis nende aidad olid täidetud rikkalikult. Kui nad rõõwisid Sumalat kümnises ja annetes, siis nad said tunda, et nad ei rõõwinud mitte ainult teda, waid ka iseendid.“

Sisemisjon

Toimetaja: A. Sabrak

„Esmalt orast, pärast päid“

Jälle on jaabunud kewad. Rõõmsalt naeratawa wõidurikka päikese ees sulab lumi ja jää ning põgeneb ojadena jõgedesse ja sealt jälle järvedesse ja merre, jättes wabaks maapinna, millest pistawad wälja pea esimesed elukuulutajad. Kewad on illestõusmise aeg — mis talwe läbi oli surunud, see ärkab nüüd elule. Kewadel küllwab põllumees põllule seemne, mis siis tärkab illes orajena ja kannab hiljem oma peades walmunud wilja.

Kuid jamasugused looduseseadused, kui wiljakaswamise juures, on makswad ka Sumala riigi töös. Seefjus ütles: „Nõnda on Sumala riik, otsekui üks inimene paeks seemet wiskama maa peale, ja peaks magama ja illes tõusma öö ja päewa ajal, ja seeme tõuseks ja kaswaks pikaks, et ta ise ei tea kuidas, sest maa kannab iseenesest wilja: esmalt orast, pärast päid, pärast täit nisu pea sees. Aga kui wili näitab walmis olevat, siis läkitab tema sedamaid sirbi sinna, et lõikuse aeg käes on.“

Põllumees küllwab kewadel seemne põllule, kuid ta ei saa seda illes äratada, ei saa sellele anda elu ega seda panna kaswama. Seal peab tulema

„Kes ennastfalgawalt teewad head teistele ja pühendawad end ja kõik mis neil olemas Kristuse teenistusele, jääwad tunda õnne, mida enesearmastaja inimene otse asjatult.“ Tunn. III., lhf. 397.

„Kõik, mis peetakse endale, mida Sumal nõuab, — kümnis sisetulekust — on märgitud taewastes raamatutes kui wargus temalt... Sumala wastu ustawusetusest ja tänutundmatusest nõutakse meeleparandamist.“ Tunn. III., lhf. 394.

„Sumal annab inimesele üheksa kümnendikku, kuid ühe kümnendiku nõuab pühaks otstarbeks, samuti kui ta on annud kuus päewa töö jaoks ja on ära eraldanud jätismenda päewa enesele. Nagu hingamispäew, on ka kümnis püha; Sumal on seda enesele pidanud. Ta tahab edasi kanda oma tööd maa peal wahendite abil, mis antud inimesele.“ Tunnist. III., lhf. 395. Andku Sumal meile ustawust ja lasku maitsta õnnistusi, mis töötatud sõnakuulelikkudele.

Ed. Mey.

appi juurem, s. o. jumalik jõud. Põllumees teeb ainult selle osa, mis tema hooletks on jäetud ja mis tal on wõimalik teha — ta küllwab. Ta läheb õhtul koju ja puhkab öösel, hommikul tõuseb jälle illes ja töötab. Nii möödub üks päew teise järele ja küllwatud seeme kaswab, ilma et tema teaks kuidas, sest maa kannab iseenesest wilja, esmalt orast, pärast päid, pärast täit nisu pea sees.

Nii on ka Sumala riigi töös. Armas Sumal ei oota meilt mitte kaswatamist, waid et me küllwame. Me peame küllwama tõeseemne igale poole ning Sumal ise annab sellele kaswamise. Ühes selle kewadega on meil jaabunud igakewadine küllwiaeg Sumala riigi töös, s. o. juurnädal.

Näesolewal kewadel on juurnädala aeg 6.—13. aprillini. Eesmärgiks on samuti kui eelmistel aastatel igal liikmel müüa 3 krooni eest kirjandust wõi annetada 1 kroon 50 senti.

Müümisele tuleb wäliselt kena ja jõhult hea terwishoiunumber. Terwishoiuküsimusest inimesed on alati olnud juuresti huwitatud ning nõnda wõtawad nad seda lehte meeleldi. Peale lehe antakse juurnädalaks wälja huwitaw ajakohane raamat,

Suurnädal 6.—13. aprillil

pealkirjaga „Wanad töed uue teaduse walgel“. Niisugune raamat on nüüd wajataw, sest Wana Testamendi kirjimus on wiimasel ajal tõusnud põnewalt üles ja paljud soovivad selle kohta seletust.

Koguduse wanematel ja juhtidel palume suurnädala tööd kogudustes hästi organiseerida: kõikidele piirkonnad wälja anda ja neile, kes elawad kaugemal, tuleb jaata õigeks ajaks neile kuuluw osa kirjandusest; ka ringkirjad ja etteloetaw materjal tuleb neile edasi jaata, ja need liikmed peawad omalt poolt iga nädal kogudusele ära saatma oma suurnädalatöö aruande.

Armsjad kaastöölised! pöörame üleskutsega teie poole ja palume, et igaüks teist wõtaks jellel kewadel osa suurnädala tööst. Meie üleilmne misjonitöö on kaswanud ja läheb jõudjasti edasi. Selle tagajärjel on wajadused suurenenud ning suurnädala ildeesmärk ka suurem kui endistel aastatel. Selle eesmärgi saame Jumala abiga aga kergesti kätte, kui iga liige tööst osq wõtab. Nii tahame siis ühiselt minna ja Jumala abiga teha oma osa.

Jumal, kes lasseb kewadel seemnel idaneda ja kasvada, annab kaswu ka waimulikule seemnele. Ta ootab ainult meilt, et meie teeme oma osa ja kuulwame ustawalt iga wee ääre. Kuigi me ei näe kohe tagajärgi ja peame nuttes ja raskustes kuulwama, wõib siiski see kuulw omal ajal kanda rikkalikku wilja, sest maa toob meie teadmata esmalt orast, pärast päid jne. Juba need anded, mis me kogume, teewad suure töö misjonipõldudel. Kuid ka kodumaal ei jää see wiljata. Mis kirjandus wõib teha, seda näitawad järgmised läbielud:

Põhja-Ameerikas elas üks norralane, kes ei olnud adventusuline, kuid ta oli endale ostmud kaks meie norrakeelset raamatut. Olles töest mitte huvitatud ta ei hinnanud raamatuid ja soovis oma raha saada tagasi. Ta müüis teise raamatu, „Suure

Wõitluse“, ühele norra perekonnale. Järgneval kolmel aastal see perekond luges jaadud raamatu läbi kolm korda ning otsustas hakata pidama hingamispäwa. Kolm aastat elasid nad nüüd wiimseaja töe järele nii hästi kui mõistisid, kuna nad ei teadnud midagi üheski hingamispäwa-pidajast terwes maailmas. Ühel päewal tulid aga nende juure kaks õpilas-kirjandusewangelisti, kes müüsid sama raamatut. Suur oli jelle perekonna rõõm, kui nad said teada, et need noored mehed olid hingamispäwa-pidajad kristlased. Nad awasid neile tahtlikult oma kodu nende seal piirkonnas kolportöörimise puhul. Siljem need inimesed tulid konverentzi koosolekutele ning said ristitud terwe perekonnana.

Niisuguseid ümberpöörmissuhtumeid meie lehtede, raamatute ja traktaatide lewitamise läbi oleks palju, kui kõik meie kogudused wõtaksid tõsiselt osa süstemaatilise kirjanduslewitamise tööst.

Teine läbielu Lääne-Kanadast: Üks ameeriklastest perekond ajus elama Lääne-Kanadasse wene asundusse ja hakkas seal lewitama wenekeelset kirjandust. Sellest wäikestest algusest on saanud nüüd suur töö, nii et meil tänapäew on seal wiis wene-ukraina siisföönnistatud kuulutajat, umbes kaks-kümmend kogudust ja gruppi ning keskmiselt tuhat liiget weneelaste ja ukrainlaste seas, kes elawad Winnipegi ja Bankouwer'i wahelisel maa-alal. Töö seal läheb weel jõudjasti edasi.

Ka kodumaal on meil mitmesuguseid läbielusi, mis näitawad, kuidas meie kirjanduse läbi kuulwatud seeme on kannud rikkalikku wilja.

Armsjad õed-wennad! Kuulwame nüüd kewadel tõeseemet, sest jelle osa tööst Jumal on jättnud meie teha, aga Tema ise annab kuulwatud seemnele kaswu, „esmalt orast, pärast päid, pärast täit niisu“.

A. Sabraf.

«Suurnädal» 1935. aastal

Weel iialgi ennem ei ole meil olnud niisugust võimalust aidata kaasa meie tööle Balti liidus kui just nüüd. Adventtöö Balti liidus on jõudnud oma laienemisajajärku nii seesmiselt kui ka wäliselt. Mates Leedu misjonipõllust kuni Eesti liidumi töötame praegu kindla eesmärgiga, mille mõju rahwa südames ifka enam ja enam maad wõtab.

Uue d töö a l a d.

Wiimase suure kirjandusnädala õnnistused on näha mitmel pool, kus oleme alustanud tööd. Lattgallias, kus oleme jeni tegutsenud väga piiratult, on meil nüüd kahes maakonnas kindel tööpõld. Teated neist paikadest tunnistawad rahwa suurest tänuilikkusest, keda oleme wõinud aidata nii ihu kui hinge poolest. Meie töö Leedus on saanud nüüd palju kindlama iseloomu ja muutunud

mitmekülgsemaks. Oleme wõinud alata tööd päris uutel kohtadel. Näib, kui oleksid nüüd kätte jõudnud ajad, mis on väga soodsad adventtöö lewinemisele. Kuid siiski meie töö katoliiklaste seas on ainult alatud.

Gestis on saanud Narwa kogudus möödunud aasta suurnädala töö läbi suure toetuse. Otsime ehituskrundi Narwa koguduse palwela jaoks. Nüüd weetakse juba ehitusmaterjali. Narwa kogudus wõib jääda ainult weel mõned kuud oma senisesse palwelasse. Seadus ei luba enam kätä koos ruumides, mis ei wasta kõigile seaduses ettenähtud nõuetele. Juba käesolewa aasta septembrikuus nad peawad lahkuma senisest ruumist. Me rõõmustame väga, et oleme wõinud alata eelnimetatud ehitustöödega.

Järgnevad vajadused.

Meie juurenõu töö Balti liidus sunnib meid järgmiste ettevõtete teostamiseks: Lätis oleme, ühenduses oma misjonikooliga Euschenhofis, teinud alguse kehtkooliga. Seadus aga nõuab täieliku kehtkooliprogrammi läbi viimist ja see omalorda nõuab meil klassiruumide ja õppeabinõude täiendamist. Peame muretsema selle aasta jooksvul kõigil vajalikud fiskeadad. Me ei või leppida noorte madala haridustasemega.

Me paneme kogu oma lootuse Sumalale ja teile, armjad õed-wennad, ja ootame et te nüüd juurnädalal meid nii toetaksite, et me oma kallile noorsoole mõistmine võimaldada parima hariduse.

Käesoleva juurnädalaga tahame ehitada Eesti mälestussamba. Esimene kord meie ajaloo on Eesti õdedel-wendadel võimalus koguda wahendeid oma misjonikooli jaoks. Dimisjon on võtnud selle aasta juurnädala eelarvesse suurema summa, mis on määratud põhikapitaliks Eesti misjonikooli jaoks. Olen weendunud, et kogudused Eestis teevad selleks oma osa ja asuvad suurima tulidusega tööle.

Peame Eestis küll viist mitu korda koguma wahendeid selle suure ülesande jaoks, sest sellist suurt ülesannet ei saa teostada korraga. Loodame siiski, et 1936. aastal võime avada misjonikooli Eestis. Nii siis, armjad õed-wennad, hakkame innukalt tööle! Mida enam me sel aastal saavutame, seda rutem võime avada kauaoodatud misjonikooli.

Seadus seisame praegu kahe hiiglaülesande ees. Oleme sunnitud kohtadel, kus meil on kogudused, avama oma furnuaid. Oleme selleks juba astunud samme ja loodame, et ülejääk juurnädala tööst, mis on selleks määratud, võimaldab wiia lõpule selle töö.

Meil Seadus ei ole veel ainustki finniswara. Meie misjonipõllu büroo, koosolekuruumid ja elamud kõik asuvad mõõra katuse all. Minult Klaipeida koguduselt on oma palmela. Realinna, Kaunas, kus asub misjonipõllu juhatus, ei ole meil veel finniswara. Meie tungiv vajadus ja soow on omada juba sel aastal väikene kodu oma töö jaoks Seadus. Ka selles paneme oma lootuse õdede-wendade hoolitsusele ja usavusele. Oleme weendunud, et eelnimetatud otstarbeiks on olemas wahendid, me peame neid ainult kokku tooma.

Waadeldes kõiki neid tungivaid vajadusi, läheb jüda raskeks. Peame tahtmatult ütleva, et meie ei saa teostada seda suurt ülesannet omal jõul.

Meil on aga abiks Sumal. Tema on alati, kui olid ees võitmatud raskused, austanud oma tööd taewaliku õnnistusega. Tema ilmutab ka nüüd oma wäge. Ta ainult ootab meist usku ja ette-wõtlikkust.

Usume siis usus Sumala wäesje enneolemata waimustusega ja andmusega juurnädala tööle ja teostame selle. Iga liige mingi kirjandusega wälja ja saavutagu oma eesmärki. Issand õnnistagu meid kõiki tänawuse juurnädala töös!

S. L. Rudy

Meie kirjandus evangeeliumi teenistuses.

Meie tegutsemisega ainus eesmärk on teenimine oma ligimese kasuks mitmesugustel erialadel. Sees on jätnud selles oma elu ja eeskujuga meie parima eeskuju. Ta ütleb: „Kes ial tahab teie seast suureks saada, see olgu teie teener; ja kes ial teie seast tahab kõige ülem olla, see olgu kõikide julane. Sest Inimese Poeg ei olegi tulnud ennast lastma teenida, waid ise teenima ja andma oma hinge lunastamise hinnaks mitme eest.“ Mark. 10.

Tähtsamaid teenimiswiise on wiia kirjandust oma sugulaslele, naabritele ja tuttawatele. Sumalal on alati olnud rahwas, kes on olnud walmis teenima, kes on hinnanud kõrgelt kirjanduse lewitamist ja võtnud tahtlikult sellest osa.

Ühenduses meie töö arenemisega on awatud kooli ja arstlike õppeasutusi, mis on seisnud meie noorsoo waimsete vajaduste rahuldamise teenistuses. Kuid enne kui me mõistmine omada kooli ja sanatooriume, oli meil juba kirjanduse wäljaandekohad ja meie trükitodades trükiti hoolega tõttisaldawaid trükitöid.

Esimene üldine kirjandus, mille adventuslikud panid toime, oli määratud trükitöjate jaoks. Mis-pärast? Seepärast, et maailm pidi kuulma ewangeeliumi tõde trükitud sõna kaudu.

Misugused teenimiswõimalused pole ialgi olnud suuremad kui just meie ajal. Ialgi pole olnud inimsool suuremat õpimise ja uurimise tungi kui nüüd.

Kuigi igalüks meist pole wõimeline jutlustama Pauluse moodi ja minema paganamaadele, siiski võime leida igal pool enda läheduses inimesi, kes wajawad meie teenimist.

Meie ees on jälle juurnädala misjonisõjakäik, mil me lewitame oma kirjandust. Sel aastal on meil selle töö jaoks wäga hea siuga raamat. Sumal on meid alati imelikult aidanud selles töös. Ta teeb seda ka sel aastal.

Wõtame siis kõik sellest tööst usawalt osa ja püüame omalt poolt teha kõik, mis juudame, siis Sumala õnnistus on kindlasti meiega.

S. Scholder.

Balti uniooni noorte puhkelaager

Mulle valmistab suurt rõõmu teatada meie armjaile noortele Balti unioonis, et nüüd viimaks ja lõplikult on määratud kindlaks meie puhkelaagri koht ja aeg. Ilus Suschenhof kutsus meid kõiki sõbralikult enda poole. Waewalt leiaksime ideaalset laagri-kohta, kui see, kus mets, wesi ja niidud meid terwitawad. Ka wend Roje, meie koolijuhataja ja noorte sõbra poolt on antud parimaid toetusi ja lubadusi laagri heaks. Ka on laagriks määratud parim ja siindsam aeg: **25. juunist kuni 4. juulini** käesolewal aastal. Umbes üheksa päewa kawatseme olla koos ja kindlasti möödumwad need päewad kiiresti. Jumala abiga peab tehtama kõik, et see puhkelaagri aeg mõiks olla kõigile noorile suureks õnnistuseks. Seepärast tuleb kõik mured ja raskused jätta koju. Oleks hea, kui me end kord tunneme neist päris wabana. Me soowime näha oma noortelaagris ainult rõõmsaid nägusid. Kristlikul noorjool on ka põhjuis tunda ennaft rõõmsana.

Meie armjad külalised välismaalt hoolitsewad hea ja waimuliku roa eest. Meie ootame peale wenna C. W. Andersoni diwisjonist ka weel meie noortejuhhti wend A. W. Petersoni generaalkontrentsist kui ka teisi juhtimaid wendi diwisjonist, unioonist ja liitudest. Loodetawasti külastawad meid ka weel noored Põhja-Euroopa diwisjonist. Loodame näha rohkesti noori Skandinaawia riigest ja Soomest. See on meile suureks võimaluseks kontakti astuda välismaa adventnoortega. Me loodame juba ette, et ka meie oma uniooni noored tulewad rohkel arwul laagrisse. Esiolgu on juba 200 osawõtjat üles annud. Nõegi Leeduist tuleb kaunis kena arw noori. Meie wiimane aastaruanne näitab, et meil on unioonis warsti 1000 noort. Wähemalt kolmandik noori peaks jeda laagrit külastama. Paljud noored on küll ameti tõttu takistatud, kuid on ju paljudel jeaduse järgi juwepuhkust kaks nädalat. Wõibolla lasch see mõnes kohas korraldada nii, et jeda puhkust saab laagri ajaks, ehk kui mitte kõike, siis vähemalt osa sellest. Siin olgu ka öeldud tegemaille noorile: Kus on tahet, seal leitakse ka teid.

Nüüd, mis jääb siis weel üle meie noorile teha? Minult — tulla laagrisse. Meile, kes elawad Riias ja selle ümbruses, ei tee see tulemine küll mingit raskust. Lähemaid otse võib teha jala wõi rattal. Raskem on juba neil, kes elawad Riiaft kaugel. Paljudel on suured kulud reisirahaks. Siin wõime nõu anda: Soidke selleks kofku juba nüüd. Pange üks sent teise kōrwale. Ka noorjoo-osakond

tehu selleks korjandusi ja korraldagu koosolekuid, mille sissetulekud pandagu laagrifondiks. Kellel on raha sõidukuludeks, tehu midagi armastuseft ka teistele. Meie kirjanduslood peawad ka noori aitama ja on sellepärast otjastanud lasta müügile endist kallimat kirjandust ja raamatuid õige odawalt. Protsendid sellel juhul on õige suured, mida noored wõiwad saada. See raamatumüüja võib fergesti teenida kogu sõidukulud raamatute kaudu. Seepärast, ainult julgesti tööle! Armas Jumal aitab meid ka kindlasti, kui meie oma käed külge paneme ja oma osa enne teeme. Mäke aga juba warakult eeltöödega. Mida puhkelaagrisse weel waja kaasa wõtta ning muid korraldusi ja küsimusi me awaldame aeg-ajalt noorjoo juhises ja koguduse lehes.

Siis oleks mul weel üks palwe kõigile noorjoojuhtidele liitudes ja kogudustes, kui ka kõigile noorile. Saatke aegjasti oma küsimused ja soowid fiske. Wõib olla on kellelgi hea mõte ja algatus, mis võib olla kõigile suureks õnnistuseks. Saatke need mulle ja kirjutage aadressil: Riga, Brivibas iela 11. C. Tiesnes.

Omas koguduses ja osakonnas andke selgitusi laagri mõttest jne. neile, kes jeda wajakawad ja aratage selleks kõitide huwi, andke õpetusi laagri kohta ja kutsuge kõiki wõtma osa. Ka wanemad ja sõbrad on sõbralikult kutsutud awalikeks ettekanneteks. Paluge ka Jumalat, et puhkelaager ja kõik läheks hästi korda ja oleks õnnistatud.

Et hoida ära igasugust wõimalikku ebaõiget arwamist, tahan siin ühte wäga toonitada: Meie uniooni noorte puhkelaagril on ainult üks eesmärk ja nimelt kinnitada meie armjaid noori ajakohases tões, palwetada üheskoos ja õppida tundma meie ülemaailmset noorjootööd, harutada tähtsaid ja wajakalikke noorjooküsimusi ja nautida waheajadel rõõmsat ja muretut puhkust. Sellisel ettemõttel võib olla ainult Jumala õnnistus. Ja mina usun kindlasti, et meie wanemad õed-wennad, kes ka kord olid noored, ja nüüd soowiwad meie noorise parimat, pooldawad wäga niisuguse laagrikoooleku wajakadust ja toetawad meie noori laias ulatuses nii nõuga kui ka aineliselt. Seit see noorte puhkelaager ei pea olema õnnistuseks ainult noortele, waid ka meie armjaile wanemaile õdedele-wendadele ja kõigile kogudusile terwes unioonis. Noored, nüüd üles ja tööle! Issand aidaku teid kõiges!

C. Tiesnes,

Balti uniooni noortejuhr.

Teateid MV-lasile

Puhkelaager

Balti uniooni adventnoorile on jaanud huvi-punktiiks noorte seas. Kõlastades osakondi ja westeldes noortega, on näha kõikjal huvi selleks.

Noored tehku võimalikku eeltööd, et mõistmine Eesti rohkel arvul kaasa elada neid õnnistustlike päevi. Iga noor hoidku sendid selleks. Reegi junioor, 13-aastane, kauples isalt iga päew 3 senti laagrisõiduks. Peale selle ta on teeninud isa aitamise eest mõnes töös. Poisil on kogutud raha juba üle 7 krooni. Ta hoiab hoolega selleks kottu. Kristus käskis meil lastelt õppida! Sättem mõnigi tühjem väljaminek tegemata ja koguge laagrisõiduks.

Uniooni nõukogu soovitati, et Eesti noored esineks laagripäevil waimuliku kontserdiga. Me kawatseme seda teha. Uuesti-walitud liidu laulu-kooride instruktõr, Walter Johanson, on koostanud sellekohase kawa, mis siin avaldatud. Ka wähe-mad koorid õppigu laulud selgeks. Isegi üffikud lauljad tehku seda. Konverentsi ajal ja laagris teeme üldproowe ja wiimistleme ettekandmiseks. Meil on kawatsemine esineda meie misjonikoolis ja Riias. Puhas sissetulek läheks Eesti noorte sõidukuludeks.

Kohalikud noorsoo-osakonnad korraldagu nüüd ettekannete koosolekuid, laulu- ja muusikaõhtuid (kontserte) ja kogugu oma kassasje puhkelaagri jaoks wahendeid.

Puhkelaagri koht on, nii kui teada, meie misjonikooli juures asuw mets. Sõbimiseks peawad noored enesele kaasa tooma telgi, kui võimalik.

Igasuguste küsimuste ja järelepärimiste suhtes pööratagu minu poole.

Sead õnnistust eeltöödel soowib

Gd. Mägi.

Juhised toimkondadele

ilmusid neil päewil „Õppekawade“ nime all. „Juhis“ on täiendatud. Seeferd on jecel loengud nooroo pühendusnädalaks, õppekawad toimkondadele ja uudsusena juniooride osakond. Junioorideks me nimetame lapsi ja noori kuni 14 aastani. Meid on meie hingamispäewa- ja pühapäewakoolides küllalt. Et nende õpetajaile wastu tulla, oleme „Juhises“ walmis alati awaldama lastejuttusi, õppekawu jne. Meid wõib tarwitada juniooride õppekoosolekul ja ka awalikel ettekandeteõhtuil. Et asi mitmeti weel edeneks ja oma otstarwet weel paremini täidaks, palun teha

K a a s t ö i d

kõigil, kes seda oskawad. Dotan, et noorsoo ja juniooride juhid ise jaadawad koosolekute kons-

pette jne. ja ka teewad ülesõhutusõ osakondades, et noored jaadaksid „Juhisele“ häid salmikuid, mõteteri, artikleid jne.

Wida te arwate „Juhise“ kaustast? Kas meeldib teile see juurus, wõi soowite, et juurendaksime ta tawalise ajakirja formaadini? Kirjutage sellest mulle.

Kas soowite, et ilmuks iga kuu wõi harwem? Iga kuu ilmudes ühes juniooride osakonnaga mõistmine jääda praeguses formaadis 16 lehekülje juure ja ka sama hinna, 20 senti eksemplaar, juure. Kui peame lehekülgede arwu suurendama, siis tõuseb ka hind, nii kui praeguse kasti-numbri juures. Teieks, iga kuu ilmudes oleksid õppekawad uudsemad, mõistmine awaldada wärskemaid teateid noorsootöö asjus jne. Ka sellest kirjutage.

Wõi arwate, et teile lähneb kalliks igal kuul kuulutada 20 senti noorsootöö pärast sellise lehe peale? Ujun, sellise asja peale kuulutada on õnnistuskirjaka kuni mingiks muuks tühiseks otstarbeks. Kui mõnel toimkonnajuhil pole võimalik „Juhist“ mu-retseda, siis tehku seda noorsoo-osakonna kassa. Suwekumdel „Juhis“ ilmub muidugi harwemini.

Wga arwed „Juhise“ eest diendatagu täpselt ja jaadetagu liitu, sest muidu kannatab selle all meie kassassa.

Gd. M.

Liidu noorte-album

ilmus neil päewil esmakordselt. Esimejeks toimetajaks liidu n.-o. nõukogu otjusel on Tartu MV osakond. Sama otjuse põhjal teise toimetab Tallinna ja kolmandama Narwa MV osakond. Oleks soowitan, et need kaks järgmist numbrit ilmuks weel enne konverentsi, näiteks Tallinna n.-o. number 14. aprilliks ja Narwa n.-o. number 25. maiks. Nii jaoksime konverentsiks kolm albumi.

Tartu osakond walis albumi nimeks „Siiraiuja“ — teadmises, et nooril on elus ja töös sihte raiuda. Näib, et see nimi on sobiwam kõigist teistest sellisele albumile. Soowitan, et see nimi jääkski liidu noorte-albumi peanimeks, kuigi noorsoo-osakonnad wõiwad tarwitada liidu albumit toimetades oma kohaliku albumi allnimena.

Esimeist liidu noorte-albumi „Siiraiujat“ loetakse MV osakondades järgmises järjekorras: Tallinna 9.—31. märtsini, Narwa 1.—14. aprillini, Rakwere 15.—29. aprillini, Pärnu 1.—12. maini, Wiljandi 14.—30. maini. Pärast lugemise tähtaega osakond jaadab albumi k o h e järgmisele lugejale-osakonnale. Wiljandi jaadab kohe pärast 30. maid albumi liitu. Konverentsi ja puhkelaagri puhul loewad albumit liidu üffikud MV-lasjed. Pärast seda lastakse album weel ringkäiku neile osakondadele, kes enne ei saanud.

Albumi ei viida koju lugeda, et hoida ära võimalikku määrdumist jne. Teda lootakse avalikult osakondades selleks määratud lugemisõhtuil. Albumi lugemisel hoitakse piinlikult puhast.

Siljem armustage albumit oma kohapealsete noorte albumeis.

Ed. M.

Uued aruandelehed

ilmusid noorsoo-osakondadele. Aruandeleht on mitmeti täiendatud ja ühtlustatud uniooni aruandelehega. Wärvilt ta erineb sisemisjoni aruandelehest.

Meil päevil saadeti aruandelehed kõigile noorsoo-osakondadele. Palume jaanuari ja weebruari kuul tehtud töö üle anda täpne aruanne, et juba aasta alul oleks selles asjas hea kord. Loetagu aruandeleht enne hoolsasti läbi ja siis püütagu wastata võimalikult igale küsimusele, kui sellekohajelt midagi on tehtud. Kogudus, kus on ka ü k s a i n u s n o o r, täitku see aruanne ja saatku liitu ühes teiste aruannetega. Sga ü k j i k n o o r, kes pole lastunud ennat weel liidu MB-laste perre sisse kanda ja tal puudub liikmekaart, kirjutagu aruande teisele poole, et soovib astuda liidu MB liikmeks. Ma saadan sulle kohe liikmekaardi. Sga n o o r k i r j a n d u s - e w a n g e l i s t, kes pole weel liidu MB-lane, tehku sedasama ja saatku oma aruanne liitu.

Meil on weel mitmeidki ühiskond noori, kes pole liidu MB liikmed. Subatagu neid siin üles kutjuda ühinema ühisesse perre, miks tahate ühki seista?

Organiseeritud nooril on mitmeti huvitavam olla koguduses. Juba rõõm ühises töös pakub mõnu. Samuti on organiseeritud nooril eesõigusi rohkem kui teistel, — näiteks saadik olla noorsoo-kongressil, õigus puhkelaagri oja võtta ja foodustused sõida puhul jne.

Seepärast, kõik adventnoored, olge MB-lased!

Ed. M.

Hingamispäevakool

E. Trussmann

Kümme käsku õpetajatele

I

Ole warakult, vähemalt wiis minutit enne õpetajate koosoleku algust kohal.

II.

Wõta kaasa oma piibel ja abiraamat, mida kasutatjeda tarwitada õppetüki käsitamisel.

III.

Tunne oma õppetüki nii põhjalikult, et oled wõimeline seda küsima wabalt. Spi õppetüki igapäew.

IV.

Speta, ära pea jutlust. Lase rääkida ka liikmetel. Etenda aktiivset oja klassi töös.

V.

Palweta oma klassi liikmete pärast nädala jooksul.

Riia kontserdi laulude kawa koosneb järgmistest lauludest:

1. Lootke oh rahwad . . . J. Tamwerf.
2. Salleluja W. Mikkola.
(Kirikufoori X andes)
3. Karjase piiba K. Hannikainen.
4. Laewas S. Nlemetti.
5. Kui päike on weerend K. Mäkinen.
(Kirikufoori XI andes)
6. Laewnik M. Lüdig.
(Tartumaa waimuliku laulupäewa noodis, [1929])
7. Palwe J. Jürgenjon.
(Waimulikud segafoori laulud, J. Jürgenjon)
8. Eks teie tea E. Wörf.
9. Legend P. Caikowsky
10. Otjekui janunen hirw W. Johanjon.
(Partituurid saate nende ridade kirjutajalt)

Ühessa laulu on määratud segafoorile, kuna wiimane meeskoorile. Nagu näete on kawa koostatud eesti ja soome heliloojate töödest. Mitmed laulud on meile juba tuntud, tuleb waid weel teha wiimistlustööd. Näesolewas kawas wõiwad siiski ette tulla wäikejed muudatusjed, millest aeglasti teatatakse. Kõik eelpool loeteldud laulud, peale ühe (Salleluja), tuleb ette kanda rahulikust tempos, mida palun õppimise juures tähele panna. Seal, kus koorid olemas, läheb õppimine raskusteta, ühiskondadele noorile see on aga seotud raskustega. Püüdke need, kellel see on wähegi wõimalik, laulud ära õppida. Kongressi ja laagri eel, ühisproowidel laulame kõik üheskoos ja teeme wiimjed wiimistlustööd.

Ujuge otjekohe nootide soetamisele ja ühiskondadele õpetamisele. Selleks kõigile head tahtmist ja edu õppimiseks!

W. Johanjon.

ful. Tööta nende heaks. Pea meeles, et selles seisab õnnistus.

VI.

Kuhi oma klassi; ära unni teda taga. Jeesus tahab sind aidata korrapidamises siis, kui sa temaga selle üle nõu pead.

VII.

Ohuta annetamiseks nii kodu- kui ka wälismisjoni heaks.

VIII.

Tuleta meele jünnipäewa-andeid.

IX.

Külasta neid, kes puuduwad koolist.

X.

Palweta teiste osakondade pärast koguduses ja arenda nendega head koostööd.

Hingamispäeva-fooli aruanne IV veerandil 1934.

Hingamispäeva-foolid	Siltmeid	Rekmifelt oja-fooljaid	Osavõtjate protsent	Sünnipäeva anded	Pühendusfondi anded	12. hingamis-päeva anded	13. hingamis-päeva anded	Rõit anded footti
1. Paldiski	3	6	200%	—	—	1,80	0,35	2,15
2. Liidu osaf.	4	7	175%	—	—	10,00	4,47	14,47
3. Kärü	20	26	130%	—	—	6,73	1,00	7,73
4. Lelle	30	39	130%	—	—	22,47	3,00	25,47
5. Pefteri	7	8	114%	—	—	3,21	1,43	4,64
6. Tapa	21	24	114%	—	—	23,75	5,47	29,22
7. Pifatvere	5	10	111%	—	—	3,83	1,00	4,83
8. Ubia	24	26	110%	—	—	13,28	2,12	15,40
9. Paadremaa	20	21	105%	5,20	—	12,90	0,76	18,88
10. Alavere	7	7	100%	—	—	4,65	1,35	6,00
11. Karja	17	17	100%	—	—	6,25	1,64	7,89
12. Kärda	10	10	100%	—	—	1,40	1,00	2,40
13. Wiru-Noela	10	10	100%	—	—	6,09	0,76	68,5
14. Tartu	302	292	97%	18,00	—	208,14	20,00	246,16
15. Määri	25	23	92%	—	—	11,71	0,73	12,44
16. Vihula	10	9	90%	—	—	6,43	1,00	7,43
17. Tallinna IV	23	20	87%	—	—	43,11	9,88	52,99
18. Võru	15	13	87%	—	—	11,83	12,18	24,01
19. Valga	38	32	89%	—	—	14,68	0,52	15,20
20. Kalfre-Katvaste	18	15	84%	—	—	10,89	1,44	12,33
21. Kurejaare	36	30	83%	—	—	13,46	6,60	20,06
22. Paike	30	25	83%	—	—	4,03	0,85	4,88
23. Rattvere	64	53	83%	1,00	—	40,25	5,82	46,07
24. Suure-Jaani	23	19	83%	—	—	10,85	1,64	12,49
25. Emmaste	5	4	80%	—	—	1,32	0,50	1,82
26. Tallinna II	170	132	78%	2,25	—	141,98	23,44	167,67
27. Nõmme	62	48	77%	—	—	34,74	10,77	45,51
28. Waila-Rummu	17	13	76%	—	—	17,69	1,97	19,66
29. Uja	20	15	75%	—	—	3,85	4,00	7,86
30. Tallinna I	145	108	74%	4,00	—	139,62	22,65	166,27
31. Võhvi	18	13	72%	—	—	17,09	5,89	22,98
32. Sõrve	6	4	67%	—	—	0,47	0,15	0,62
33. Luefõla	6	4	67%	—	—	1,20	0,57	1,77
34. Tallinna III	119	78	66%	0,15	—	85,30	17,69	103,14
35. Jõgeva	28	18	64%	—	2,40	10,50	2,00	14,90
36. Muhu	14	9	64%	—	2,16	3,13	0,24	5,53
37. Wana-Kuuste	19	12	63%	—	—	4,59	1,67	6,26
38. Otepää	18	11	61%	—	—	8,55	0,68	9,23
39. Kullamaa	15	9	60%	1,00	—	6,27	1,17	7,44
40. Pärnu	103	62	60%	—	—	51,64	7,80	60,44
41. Narva	119	67	56%	—	—	59,77	7,24	67,01
42. Lõrva	29	15	52%	—	—	10,12	1,63	11,78
43. Wiljandi	50	25	50%	—	—	11,34	2,04	13,38
44. Antsla	22	—	—	—	—	—	—	—
45. Haapsalu	25	—	—	—	—	—	—	—
46. Halli	10	—	—	—	—	—	—	—
47. Järva-Jaani	28	—	—	—	—	—	—	—
48. Rõõfõla	5	—	—	—	—	—	—	—
49. Põltsamaa	49	—	—	—	—	—	—	—
50. Eüri	25	—	—	—	—	—	—	—
51. Wändra	10	—	—	—	—	—	—	—
	1903	1389	73%	30,60	4,56	1100,91	195,16	1336,67

KIRJASELETUS

Vähem taevariigis

„Nende seast, kes naisest on sündinud, ei ole mitte suuremat tõusnud kui ristija Johannes, aga kes vähem taevariigis, on suurem teda.“ Mat. 11, 11.

Ühelegi juurelikule polnud antud suuremat ja tähtsamat tööd kui Johannesel. Ta kandis ülitähtsat kuulutust: Kristus saab tulema maailma, et kanda maailma patud. Johannesel oli õilis iseloom, ja tähtsam oli tema kuulutus. Ta oli selle palge ingel (käskjalg), kelle kinga paela ta polnud väärt päästma. Ta seisib wana ja uue seaduse aja wahelilina. Ennustatud prohvetitest ta oli suurim prohvet.

„Suurem taevariigis“ ei tähenda suurusst igaweses auriigis, waid siin wihjatakse taevariigile ehk armuriigile siin maa peal. Mat. 3. 1—2. Johannesel polnud eesõigust näha ja kaasa elada Jumala riigi suuri ja wägewaid asju, mida Jeesus tegi. Ta ei wõinud kuulda kõiki auhi õpetusi, mis tulid ta Issanda juust. Selles mõttes olid teised — wähemad — eesõigustatud seisukorras. Kuna Jeesuse jüngrid wiibisid igapäew Kristuse läheduses ja tunnistasid ligitulnud taevariigist ja ewangeeliumi wäest, pidi Johannes sel ajal wanglas waewlema ja lõpuks oma elu jätma tiiranni tapakirwe all. Mii siis: tal oli suurim ja tähtsaim töö teha, kuid wähemad eesõigused näha ja maista taevariigi wäge ja au siin maa peal. Igawiku tawu ja iseloomu pühadust ei saa me wõrrelda ega kindlaks määrata selle kirjakohta põhjal.

Tulega ristimine

Mis on õige tähendus tulega ristimisel? Matt. 3, 11.: „Seesama peab teid ristima Piha Waimu ja tulega.“

Seda tulega ristimist on mõistetud mitmeti. Mõned ütlevad, et see tähendab ahastust, risti ja rõhumist, millest Kristuse järelkäijad peawad läbi minema. Teised ütlevad, et selle all mõistame Jumala Waimu sügawat tegewust (Kirikuisad Kirjostomus, Kirillus). Wõi jälle pörgutuld, mis toob häwituse patule (Wafilius, Theomilus).

Toon siinjuures ühenduses selle kirjakohta wäljavõtte G. G. White raamatust, mille üle wõime ise järele mõelda ja otjuse teha: „Prohwet Jeseaja oli ütelnud, et Issand tahab puhastada oma rahwast nende ülekohust „kohtu waimu läbi ja põlemise waimu läbi“ (Jes. 4, 4.). Issanda sõna Sisraelile kõlas: „Ma tahan oma kae sinu poole pöörata ja ju hõbeda puhtaks julatada ja kõik ju tina ära lahutada.“ (Jes. 1, 25.) Patule, ükskõik kus see leitakse, „meie Jumal on äralõpetaja tuli.“ (Ebr. 12, 29.) Kõigis, kes alistuwad Ju-

mala Waimule, lõpetatakse patt. Kui inimesed hoiawad sinni patust, siis nad lamastuwad temaga. Siis Jumala au, mis hävitab patu, peab ka nad hävitama... Kristuse teisel tulekul kurjad põletatakse „tema juu waimu läbi“ ja häwitatakse „tema tulemise hiilguse läbi“ (2. Tesj. 2, 8.). Jumala au walguis, mis annab elu õigetele, tapab õelad.“ „Megade soom“ Ihf. 107.

Siit wõime järeldada, et tulega ristimise all mõistetakse Piha Waimu tööd, mis hävitab patu inimeses, kes seda lasseb sündida; kes aga ei lasse eneses pattu häwitada, see häwib kohtupäewal ühes patuga.

Mitu naist

K ü s i m u s: Miks tohtisid patriarhid endale pidada mitu naist? Kas see oli Jumala tahtmisel?

W a s t u s: Jumal lõi alul mehele ühe naise ja tema tahtmine oli, et igal mehel pidi olema ainult üks naine. Inimeste rumaluse ja südamine mõistmatuse pärast ta kannatas nende nõrkustega. Esiimesele inimpaatile Issand ei näinud ette abielu lahutamise raamatut. Siljem mõeti see siiski tarwitusele inimeste südamine kanguse pärast. Matt. 19, 3—8. Jumal jallis rumaluse aegu, kui walguis oli wäike ja rahwas neis asjus mõistmata. Apt. 19, 30. Ewangeeliumi tulekuga peab olema meil küllalt selgust ja jõudu õige ning puhta elu elamiseks. Patriarhid olid samuti nõrgad oma aja lapsed, kes wajasid suuremat juhatusi neis asjus. Meil on juhtnõuiks ilmestamata Jumala Sõna ja ta Waimu juhatab meid kõige tõe siisse.

Pagan ja tõlner

K ü s i m u s: Kas kuulub Matt. 18, 17. salmis nimetatud „pagan ja tõlner“ weel koguduse nimes-tikku?

Wastus: Selgitama sõna leiame G. G. White raamatust „Megade soom“ Ihf. 441. Kui tema (patune) ei kuule neid (kui faks ehk kolm teda noomimad), siis, ja ainult siis toodagu see asi kõigi usklikele kogu ette. Koguduse liikmed kui Kristuse efindajad ühinegu palwes ja armastuses, et saata patustajat õigetele teele. Piha Waim räägib oma fulaste läbi, paludes efinut tagasi pöörata... Kes hiilgab selle ühise ettepaneku, see on katti kistunud sideme, mis seob teda Kristuse külge, ja on end sellega lahutanud koguduse ojaamistest. Jeesus ütleb: „Siis olgu ta sinu meelest kui pagan ja tõlner. Urgu teda tema endiste wendade poolt põlatagu wõi hooletusse jättagu, waid teda koheldagu õrnusega ja halastusega, kui kadunud lammas, keda Kristus pihiab weelgi tuua oma karja juure.“

G. N.

Mitmesugust

Ilmub tähtis raamat

Varsti ilmub tähtis raamat „Vanad tõed uue teaduse valgel“, kirjutanud S. L. Rudy, milles näidatakse, et me võime tänapäev uskuda Piiblit teaduse valgel. Ta on üldje hissejuhatus kogu Piibli mõistmiseks. Iga liige peaks selle raamatu omandama endale ja levitama ka oma sugulastele ja naabritele. Müük läheb suurnädala otstarbeks. Raamatu suurus saab olema 90 lehekülje ümber ja hind tuleb alla krooni.

M. Nuka on Aafrikast tagasi

Meie naismisjonär M. Nuka Sierra Leones haigestus malaariasse nii raskesti, et pidi tulema sealt ära ja on praegu ravimisel Skodsborgi sanatooriumis. Praegu ei ole veel teada, kas ta paraneb niivõrd, et võib jälle misjonipõllule tagasi minna, või peab jääma kodumaale.

Haigus takistab

G. Truismann on haigestunud ja on pidanud ewangeeliumitööst tagasi tõmbuma. Loodame, et Jumal aitab teda jälle terve juure. Ta on jeni töötanud Tallinna 3. koguduse juures Belgulima linnaosas.

Meie tähtpäevi sel aastal.

Münnise päev — 16. märtsil; suurnädal — 6.—13. aprillini; kastratuse päev — 1. juunil; arstliku misjoni päev — 6. juulil; ohvrinädal — 4.—9. augustil; lõikustänu aeg — 31. aug. — 12. oktoobrini; kirjandusewangelistide päev — 2. novembril; palvenädal — 31. nov. — 7. detsembrini; aritustöö päev — 21. detsembril.

Põhikirjad uuesti registreerimisele.

Praegune seadus nõuab kõikide koguduste uuesti registreerimist. Põhikirjad tuleb esitada registreerimiseks märtsikuu jooksul.

Kadunut saatmas

Sõitsin lihes mõne kaasvõitlejaga Tallinnast Baldiskisse jaatma meie koguduse liiget Pauline Johanson'i tema viimsel teekonnal. Rongilt maha minnes hommikul paistis, et siin linnas ei olegi elanikke, tänavatel on surmavaikus. Sõudsin

leinamajja, kus meid võeti jüdamliku terwitusega vastu.

Kadunu on olnud linna ja meie koguduse hoolaline, kuid seepeale vaatamata kogunes tema ärajaatmisele peaaegu terve Baldiski linn. Saatjate hulgas paistis filma juuri isikuid. Minu hauakõnet kuulati juure tähelepanelikkusega, kuigi see oli kaunis pikk ja ilin oli külm. Kirjst hauas külvati üle lilledega ja kääbas kujunes pargade hunnikuks. Jäi mulje nagu oleks sängitatud mulla mõni juur jeltkonnategelane. Kõike seda tähele pannes, küsijin esmalt iseendalt, kes oli öde Johanson? Waene lihtne inimene, pealegi wigane. Võõrdusin ka küsides mõne jaatja poole, mis head on see inimene teinud, et niisuur rahvahulk teda tunneb? Sain mitmelt poolt vastuse: Kas teie ei tunne siis seda armast inimest? Ta oli küll Baldiski linna waene, kuid siiski kõige rikkam kristlane wainu poolest. Ta külastas haigeid ja trööstis kurbi Jumala Sõnaga. Waewalt leidub inimene Baldiskis, kes ei tunnud Johanson'i tema eeskujuliku kristliku elu poolest.

Kääditud sõnade tunnistajaks olid pijarad, mis paljudel weeresid üle põskede. Saatjate pijarad andsid tunnistust tema elutööst. Kirjasõnad on läinud täide: „Sõdsad on need surnud, kes Issandas surewad, nende teod käiwad nende järele.“ „Teie olete maailma valgus. Linn, mis mäe peal on, ei saa warjul olla.“

— Kas oleme ka meie oma hea terve juures hooljad avaldama ümbruskonnale kristlase õiget wainu?

M. Midri.

Pauline Johanson, Baldiski grupi liige, suri 20. jaanuaril s. a. jüdamme näärme põletikust. Kadunu on olnud adventtões 1920. aastast jaadik. Waatamata oma nõrgale terwile ta oli alati abiks seal kus abi waja.

Marie Remmelgas, Nõmme koguduse liige, lahkus siit maailmalt 26. webruaril s. a. Ta oli põdenud oma 60-aastasest elueast pool aega kopjahaigust, kuid selle peale vaatamata ta oli hoolas ja ustaw tões, wõttis osa h.-p.-koolist ja müist koosolekust kuni surmahaiigus selle takistas.

Marie Ragner, Tallinna 2. koguduse liige, suri 8. märtsil s. a. äkitselt peaju wesejoone lõhkemisel. Kogudus mälestab teda kui armast ja ustawat liiget.

Wäljaandja: S. B. Adw. K. Eesti Liit. Toimetuse ja talituse: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub. Abitoimetaja: S. Pilt.

Tellimishind: Afsinumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksu arwe 192.